

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

38ste jaargang
12 februari 2017

IN MIJN HART

**Mijn God,
ik hoef niet naar de hemel te klimmen**

**om met U te spreken
en bij U mijn vreugde te vinden.
ik moet mijn stem niet verheffen
om met U te praten.
Al fluisterde ik heel zacht,
Gij hoort me reeds:
Want Gij zijt in mij,
Ik draag U in mijn hart.**

**Om U te zoeken,
heb ik geen vleugels nodig,
ik heb me enkel stil te houden,
in mezelf te kijken
me niet te verwijderen
van een zo hoge Gast.**

**Als bij mijn broeder
mijn beste vriend,
mag ik bij U vertoeven,
U zeggen wat mij kwelt,
U vragen mij te helpen:
Ik weet
dat Gij mijn God en Vader zijt
en ik - hoe onwaardig ook -
uw kind.**

Teresia van Avila

GEWELD EN VERZOENING IN COLOMBIA

Inspiratieochtend 14 februari 2017

(Henk Vijver)

Colombia heeft decennialang geleden onder het geweld van allerlei gewapende groepen. Meer dan 200.000 slachtoffers zijn er gevallen in de laatste 50 jaar; 5 miljoen mensen zijn in eigen land op de vlucht geslagen voor het geweld van landgenoten; talloze mensen, vaak kinderen, werden verminkt door landmijnen. Zoals bekend, is er kort geleden een vredesakkoord met de Farc tot stand gekomen. De hoop van velen is dat het geweld nu zal verminderen en dat er kan worden gewerkt aan een betere samenleving. Van 2012 tot eind 2015 heb ik in Colombia meegewerkt aan het project 'Geloven in Verzoening', een initiatief van de Colombiaanse Mennonietenkerk. Doel van het project is aandacht en zorg te geven aan de slachtoffers van geweld en hun nabestaanden. Daarnaast gaf ik les aan verschillende universiteiten met de bedoeling jonge mensen te betrekken bij de problematiek van hun land en met elkaar na te denken over de mogelijkheden om een menselijker samenleving te maken. Het is voor mij zelf een periode geweest van ingrijpende maar ook boeiende ervaringen. Met verschillende groepen mensen waren we in gesprek over verzoening in de samenleving. We probeerden aan de hand van Bijbelverhalen te ontdekken wat een weg naar verzoening concreet betekent en wat dat van mensen vraagt.

Graag vertel ik hierover op deze inspiratieochtend. Ik doe dat aan de hand van beelden van de Colombiaanse werkelijkheid. Het verhaal van Jacob en Ezau (Genesis 27-33) heeft ons in Colombia vaak helpen ontdekken wat verzoening is; ik hoop ook daarover iets te kunnen vertellen.

Allen hartelijk welkom op 14 februari in de pastorie. Vanaf 10:30 uur is er koffie. Om 11:00 uur beginnen we!

Samenvatting kerkenraadsverg. (6 februari, *secretaris*)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en dr. Henk Vijver van harte welkom.

Henk leest een gedicht voor van Jan Hendrik Leopold over Jezus die de taal sprak van het gewone leven en de uitspraak:
De kunst van het leven is de kunst van het kijken.

De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

De ingekomen en uitgestuurde post.

Er zijn weer een paar voortgangsberichten binnengekomen van Maarten Verboon. De laatste mail maakte melding van het feit dat Maarten een lintje heeft ontvangen van de koning.

De takenlijst van de ambtsdragers is weer geactualiseerd en opnieuw vastgesteld.

Peter Neeteson biedt aan een reis te organiseren voor onze leden om de Mattheus Passion te beluisteren op 22 april in Valencia.

Hylke van de Laan heeft zich beschikbaar gesteld voor de kas controlecommissie. Dank daarvoor.

Het dopen van Chandine Groenendijk zal plaatsvinden op zondag 12 maart door ds. Bronswijk.

Er is een vraag binnengekomen over kosten crisis pastoraat aan niet leden. Deze dienst door onze predikant wordt in principe gratis verstrekt.

Door Wim van de Velde is weer een document gemaakt met foto's van onze leden (echter nog niet compleet). Dit document wordt gebruikt door de predikant en de ambtsdragers.

Het kan dus zijn dat iemand van de raad u om een foto vraagt. Dan weet u waarvoor dat is.

De brief van de penningmeester voor de jaarlijkse bijdrage, wordt afgedrukt in deze Kerkband. Wij vragen uw bijzondere aandacht voor deze brief.

Iemand heeft een suggestie gedaan om als kerkgemeenschap een facebookaccount te openen voor leden van de kerk. De kerkenraad is van mening dat leden dit privé onderling zouden moeten regelen als daar behoefte aan is.

Pastorale (en andere) zaken.

- De afgelopen kerkdienst was wat onrustig door storm, onweer, laatkomers, kindergeluiden en niet werkende microfoons. Ons excuus daarvoor. We hebben niet altijd alles in de hand.
- De openstaande vacatures blijven een zorg.
- Als u bezoek van de predikant op prijs stelt, dan kunt u dat vragen op zondag, of de pastorie bellen.
- De inspiratie ochtend over de zanger/musicus en tekstschrijver Stef Bos op 24 januari was interessant.
- De inspiratieochtend over het thema Verzoening, zal plaatsvinden op dinsdag 14 februari en ingeleid worden door dr. Henk Vijver (Henk is gepromoveerd bij prof. H.M. Kuitert !!).
- De gemeentevergadering zal plaatsvinden op woensdagmorgen 17 mei (Dv).
- De Escritura van de kerkzaal is eindelijk rond na vele bezoeken aan de advocaat. Wij zijn Henk en Bram zeer dankbaar voor hun inzet.

Viering Heilig avondmaal. Hoe doen we het en waarom doen we het zo. Henk Vijver schets de ontwikkelingen in de tijd.

De vorige eeuw lag de focus met name op het gebruik van goed doordachte en verantwoorde teksten. De laatste tientallen jaren ligt de focus veel meer op het samen VIEREN van de maaltijd van de Here.

Sluiting. Henk Vijver sluit de vergadering met een gedicht.

De volgende kerkenraadsvergadering is op (Dv) maandag 13 maart

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes.

GELOVEN ALS EEN KIND. *(ingebracht door Henk de Jong)*

Soms kom je God tegen op plekken waar je het niet verwacht, soms wijst alles op zijn aanwezigheid. Wat de omstandigheden ook zijn, om God te kunnen zien, heb je geloof nodig. Het geloof van een kind.

De Lofoten zijn een eilandengroep boven in Noorwegen. Volgens kenners is het de mooiste plek in Europa en nummer vijf op de wereldranglijst. Een prachtig gebied met bergen en witte stranden, een ongerept gebied van overweldigende schoonheid. Als je daar loopt, heb je het gevoel dat je met God wandelt. Dan kom bijna vanzelf Psalm 8 bij je op: Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam!

Wij zijn er dit jaar op vakantie geweest, mijn vrouw en ik. Samen met de kinderen en kleinkinderen, met z'n achten. Natuurlijk hebben we gevist. Een motorbootje gehuurd voor een paar uur en toen het water op. De eerste tocht, met de jongens, leverde één vis op, een koolvis. Niet veel, maar toch... De tweede tocht met de meisjes, leverde in eerste instantie niets op. We besloten terug te gaan. We hadden natuurlijk de hengels aan de andere kant van de boot kunnen uitwerpen, maar Margot, onze kleindochter, zei zo heel vanzelfsprekend voor haar: "We kunnen erom bidden". Toen ben ik maar op de achterbank gekropen en heb eenvoudig en in stilte gebeden: Here God, de kinderen zijn zo teleurgesteld dat ze niets gevangen hebben. Wilt U hun geloof in U sterk maken, al is het maar. Door één visje? Vijf minuten later--- beet! En nog een keer! En nog eens! Zeven keer achter elkaar. Er was bijna geen tijd om ze in de bak te leggen. De kinderen waren laaiend enthousiast! En 's avonds hadden we ieder een vis op ons bord.

We hebben nog nooit zo lekker vis gegeten, met Jezus als gastheer aan tafel.

VERHOORD.

Gaat bidden altijd zo? Soms wel. Ik denk aan Marten Luther, die een brief schreef aan een zieke vriend. Hij schreef: Ik bid dat u weer gezond wordt.

Dit is mijn wil en moge mijn wil geschieden, omdat ik dit niet voor mij zelf vraag, maar voor Gods koninkrijk.

Toen de brief de vriend bereikte, was hij al weer beter.

Hij overleefde Luther zelfs.

Gaat het altijd zo? Soms niet. Een meisje van vijf is heel erg ziek. Haar vader en moeder zitten naast haar bed en bidden vurig met haar, ze vragen God of ze weer beter mag worden. En,--- vroegen de mensen ---, heeft God je gebed verhoord? Ja zei het meisje, Hij zei nee.

CONCREET.

God is tegenwoordig voor veel mensen uit het leven verdwenen.

Hij doet er niet meer toe. Wat opvalt in elk van deze drie gevallen, is dat Gods aanwezigheid zo concreet is. Mensen rekenen erop dat God erbij is. Hij was aanwezig op het meer en bij de ziekbedden.

Wat je daarvoor nodig heb? Het geloof van een kind. Een kind dat naar de bergen op de Lofoten kijkt en zegt: Here God, wat machtig staan die bergen om dat dorpje heen! ja, m'n kind, zo staat mijn liefde om jou heen.

Heer, wat geweldig, dat U zelfs de vissen in het meer aanstuurt!

Ja, m'n kind, zo leid ik jou ook aan mijn hand door het leven.

Laten we bidden dat onze kinderen en kleinkinderen dat geloof in een persoonlijke God mogen bewaren. Een God die ons meetrekt over water en bergen heen.

W. Van der Linden. Predikant in de NGK

EEN DEEL VAN DE ERFENIS Zouden we

EIGENLIJK NIET MOETEN AANVAARDEN

(ingebracht door Bram Gerth)

Een beetje ongebruikelijke kop boven dit stukje in onze “kerkband”. Ik schrijf dit op 21 januari en de regen valt al dagen met bakken uit de lucht. De klusjes in huis zijn gedaan en er kan gelezen worden, voor mij een geliefd tijdverdrijf. Ik stuit op een antwoord van Huub Oosterhuis als hem wordt gevraagd of hij vindt dat wij wat ons geloofsleven betreft, andere mensen zijn dan 50 jaar geleden. Oosterhuis antwoordt: “Ik denk het wel. Ons geloven is van stellig en triomfantelijk veranderd naar vragend en zoekend, waarbij heel wat antwoorden zijn verstomd”. Ik vond dat raak getypeerd en herken deze ontwikkeling direct bij mijzelf. Opgevoed in een klein maar goed (wat is dat eigenlijk in dit verband) gereformeerd gezin, trouw bezoeker van zondag- en christelijke lagere school en (niet altijd vrijwillig) van de gereformeerde kerk, vond ik toen ik de jaren des onderscheids bereikte, dat ik veel antwoorden kreeg op vragen die ik niet had en geen antwoorden of dooddoeners op de vragen die ik wel stelde. Ik ben vast niet de enige met deze ervaring en herinner mij dat, ik dacht Ds. Wiersinga, mijn gevoelens zo onder woorden heeft gebracht. Als ik terug kijk op mijn jonge jaren, waarin ik het trouwens bijzonder naar mijn zin had, dan is mij nu wel duidelijk dat je wat je persoonlijke geloofsleven betref eigenlijk geen kant op kon.

Thuis, op school en in de kerk werden de hapklare brokken je aangereikt en je had maar te slikken. Lectuur was altijd afkomstig uit eigen gelederen en je vriendjes en vriendinnetjes afkomstig uit het zelfde (geloofs-) milieu, waarbij moet worden vermeld dat hervormd wat ons betref, als verdacht moest worden beschouwd. Nu waren er in die tijd ook niet de communicatie mogelijkheden die we nu hebben en de mogelijkheden om van andere standpunten kennis te nemen waren beperkt.

Achteraf gezien was mijn opvoeding en die van mijn tijdgenoten

eng. Niet in de zin van angstig maar in de zin van “benauwd”, al had je dat natuurlijk niet in de gaten. Maar naarmate de leeftijd vorderde, er een baan wordt gevonden en de contacten met andersdenkenden wat ruimer werden, de televisie zijn intrede deed en er lectuur van andersdenkenden werd gelezen (heel belangrijk) traden de veranderingen in. Werd alles ruimer, werd niet alles weggewuifd wat strijdig was met de leer. Een verademing, ik kan het niet anders uitdrukken.

Nu kan ik heel wat voorbeelden geven van zaken die er bij mij en bij velen met mij, zijn ingestampt waar ik nu heel anders over denk, maar ik ga hier natuurlijk geen gevoelige en/of zwaarwegende theologische onderwerpen aansnijden. Daar ontbreekt mij ook de nodige kennis voor. Maar een klein en ongevaarlijk onderwerp wil ik toch wel als voorbeeld nemen van consequent onjuiste informatie en dat betreft de farizeeërs. Ik begin maar weer bij mijn eigen familie. Mijn vader, een geweldige vader daar niet van, had als gewoonte om iemand die niet helemaal recht door zee was of een beetje slinks, een farizeeër te noemen. Je maakt je dit soort dingen als kind snel eigen en ik wist na verloop van tijd dus precies wat er met een farizeeër werd bedoeld. De “School met de Bijbel” heeft nooit een poging ondernomen om mijn mening en niet van mij alleen, wat te nuanceren of bij te stellen en de kerk kan ik hier ook niet van beschuldigen. Zo heb ik nooit geweten dat in de tijd van Jezus` jeugd 6000 farizeeërs weigerden de eed van trouw aan de Romeinse keizer af te leggen en hierdoor direct levensgevaar liepen. Of over hun geleerdheid die bijvoorbeeld gestalte kreeg in de figuur van Hillel, afstammeling van David en de stichter van een van de beroemdste joodse leerscholen. Zijn uitgangspunt was liefde en tolerantie.

“ Wat gij haat, doe dat uw naaste niet aan “ was een van zijn uitspraken. Hij overleed ongeveer 10 jaar na de geboorte van Jezus. Zijn beroemdste leerling was zijn kleinzoon Gamaliël en jawel aan diens voeten heeft Paulus zijn onderwijs genoten en werd “onze” Paulus een farizeeër.

Aan wie van ons is ooit verteld dat de farizeeërs in de tijd van Jezus bekend stonden om hun liefde voor de gewone mensen en hun vaak onbaatzuchtige liefde voor de naaste? Natuurlijk waren er

onder hen ongetwijfeld hypocrieten en huichelaars, maar vind je die niet in alle geloofsgemeenschappen?

Deze huichelaars en hypocrieten worden niet alleen in het Nieuwe Testament aan de kaak gesteld maar ook in de Talmoed. Want het is niet terecht om alle farizeeërs als huichelaars te bestempelen. Jezus ijverde tegen de valse farizeeërs ten gunste van de ware. Deze laatste groep waarvan de Talmoed zegt dat ze “de besten van allen” zijn, was niet alleen Jezus heel dierbaar maar had ook de liefde van de meesten van zijn vrienden en volksgenoten.

Zo was Jezus meer dan eens gast bij de farizeeërs zoals in Lucas 11 en 14 wordt verteld. En staat er in Lucas 13 niet dat enkele farizeeërs Jezus waarschuwden voor Herodes omdat die plannen had Hem te doden? Zegt Nicodemus de farizeeër, niet letterlijk dat zij (de farizeeërs) weten dat Jezus is gekomen als leraar van God? (Joh 3). Wat dacht u van Josef van Arimathea een vooraanstaand raadsheer en farizeeër die bij Pilatus het lichaam van Jezus los kreeg voor een eervolle joodse begrafenis! Was het niet de farizeeër rabbi Gamaliël die het leven van de apostelen redde doordat hij hen met succes verdedigde voor het Sanhedrin en zo zorgde dat ze hun vrijheid herkregen? (Hand 5) Jezus ontzegde de farizeeërs nooit hun leergezag want in Mat. 23 zegt hij letterlijk dat op de stoel van Mozes de schriftgeleerden en de farizeeërs zitten en houdt hij zijn gehoor voor alles te doen wat de farizeeërs zeggen en ze de woorden van diezelfde farizeeërs in acht moeten nemen. Daarna fulmineert Jezus tegen het gedrag van hen en als we Matteüs moeten geloven, die de farizeeërs elf maal als een gesloten front tegen Jezus opvoert, dan ging het om alle farizeeërs maar dat is dan in tegenspraak met de andere aangehaalde teksten!

U begrijpt de strekking van dit stukje. Laten we proberen bij onszelf te ontdekken wat ons persoonlijk geloof nu eigenlijk inhoudt en we zullen tot de ontdekking moeten komen dat een heel groot gedeelte van wat we denken te geloven een erfenis is uit ons verleden. Onze opvoeding, de omgeving waarin we zijn opgegroeid, de “School met de Bijbel”, de kerk die we hebben bezocht, het zijn allemaal bouwstenen van deze erfenis waarvan we een deel niet zouden moeten aanvaarden.

We moeten toch kunnen openstaan voor nieuwe denkbeelden, een andere uitleg van de oude verhalen, een veranderende visie op het evangelie. Laten we niet elk nieuw geluid gelijk onderuit schoffelen en laten we er niet gelijk met gestrekt been ingaan als iemand een andere zienswijze is toegedaan dan de onze, want over elk nieuw geluid is nagedacht en elke nieuwe zienswijze is tot stand gekomen na lang nadenken. Sommige dingen kunnen we inpassen in ons persoonlijke geloofsleven en anderen niet zoals we ook in onze geloofsbeleving sommige dingen overboord kunnen zetten en andere niet. Het zal voor een ieder van ons verschillend zijn wat we willen behouden, veranderen of kwijt willen. Laten we ons best doen om de verschillende standpunten van onze naasten te respecteren, ook al begrijpen we ze niet altijd.

De Talmoed is kort gezegd een schriftelijke vastlegging van de discussies die gedurende enkele eeuwen zijn gevoerd door joodse geleerden over de praktische toepassingen van de Thora.

Bron: Pinchas Lapide.

De bloesemtocht 2017

(A.J. Draaisma)

Al een paar jaar mag ik de bloesemtocht voor onze kerkleden organiseren en dat vind ik dan ook ieder jaar weer een hele uitdaging. Het lijkt zo gemakkelijk, die bomen gaan bloeien en daar rijdt je dan met z'n allen doorheen. Maar die bomen gedragen zich zo verschillend, afhankelijk van o.a de plaats, de zonligging, de hoogte boven zeeniveau, de wijze waarop ze gesnoeid zijn enz. Meestal staan er aan de kusten al heel wat bomen in bloei, terwijl er verderop in het binnenland nog geen knop in zit. Het mooiste is als de kust bijna is uitgebloeid en het in het binnenland net in bloei staat. Dan kunnen we een mooie route uitzetten.

De bloesemtocht is ook niet alleen een tocht om bloesem te kijken, maar ook een gezellig dagje uit met onderweg een kopje koffie en

een lunch. Nu kan de lunch nog zo goed zijn, maar als we geen bloesem zien, is de tocht toch niet geslaagd. Vandaar dat Ypie en ik in deze periode heel wat keren het binnenland in rijden om te zien hoe het er voor staat. Dan de dag waarop we rijden is ook nog zo wat. Zondag valt in ieder geval af, maandag geeft vaak problemen omdat een restaurant dan geen verse voorraad heeft. Dinsdag/woensdag vaak wandel clubs of restaurants gesloten. Zaterdag is er markt in Jalon, waardoor je een mooie route daar niet kunt rijden.

Maar we houden de vinger aan de pols. Vorig jaar reden we de bloesemtocht op 12 febr. Door de koude maand jan. en de eerste helft van febr. is het nu behoorlijk later. Als het de komende week wat zonnige dagen krijgen is het zo rond 18 febr. in volle bloei. We hebben de bloesemtocht dan ook voorlopig gepland op dinsdag 21 febr. of als het erg mooi weer geweest is, op vrijdag 17 febr. Op zondag 12 febr. wilde ik bekend maken wat we doen. We zullen dan een intekenlijst neerleggen waarop ook aangegeven moet worden wat de voorkeur voor de lunch is.

Kosten van de lunch ca. € 15,- en de koffie + ??? ca € 3,-

Jaren geleden heeft onze kerkenraad een enquête gehouden wat de kerkleden het meeste waardeerden in onze gemeente: was dat het wisselen van predikanten?, het mooie orgelspel?, de gezellige inloopochtenden?, de prettige sfeer in kerk en gemeente?, enz.

Ik heb er nog steeds plezier in, dat toen de bloesemtocht zo veel is aangekruist.

We maken er weer een mooie dag van.

V

luchten naar het licht

(ingebracht door Bianca Boxtart)

Cultuurredacteur Job van Schaik (Dagblad van het Noorden) gaat sinds kort weer naar de kerk, die hem een ontsnappingsroute biedt uit de prestatie maatschappij.

Ik weet niet hoe ik dit verhaal moet beginnen. Het gaat over mezelf, over mijn zoektocht naar God als ontsnappingsroute uit de gapende leegte van het moderne leven. Overal om me heen zie ik mensen

die vooral bezig zijn met zichzelf: op de sociale media, op het werk, in de politiek, op straat, in gesprekken met vrienden en familie - we zoeken allemaal naar onszelf, zijn ambitieus, willen verder komen in het leven en dat doen we door onszelf voortdurend te ontplooiën. Want wij zelf zijn belangrijk. Alsof we ons bestaan alleen door onze successen en onze interessantheid zinvol kunnen maken.

Ik wil een verhaal vertellen waaruit duidelijk moet worden dat het in het leven juist niet om jezelf gaat maar om de ander. Dat ons bestaan alleen betekenis krijgt in de ontmoeting - in de erkenning van en door anderen. Dat leven een opdracht is tot naastenliefde, waarbij we zorg dragen en verantwoordelijkheid nemen voor de ander. Dat het idee van het autonome individu (het 'ik' op een voetstuk) een illusie is. Dat het een desastreus bijeffect is van de zegeningen die het allesoverheersende wetenschappelijk denken ons heeft gebracht, door de wereld kunstmatig op te splitsen in te beschrijven objecten (de dingen en de ander) en beschrijvende subjecten (de ikken). Dat eigenliefde de belangrijkste kwaal is van deze tijd.

En ondertussen heb ik het dus vooral over mezelf. Want ik (steeds weer dat 'ik') lijdt evenzeer aan de zelf-ziekte. Ik weet niet hoe ik uit deze paradox kan ontsnappen. Dit verhaal is een poging daartoe.

Ontroering

Sinds kort ga ik op zondag weer naar de kerk. Soms word ik daarbij overvallen door een gevoel van grote ontroering. Als de voorganger "Heer, ontferm u" bidt, als we een lied met een mooie melodie zingen, bij het lichtritueel in de advent-vesperdienst, als we een waxinelichtje ontsteken en op een tafel plaatsen terwijl we *Prijs de Heer mijn ziel* zingen - het beweegt me tot tranen toe, zonder dat ik precies kan uitleggen waarom. Ik vermoed dat het de overgave aan een groter geheel is, het samen met anderen opgenomen zijn in de ruimte van God, wat dat ook mag zijn. Zoals een zingende voetbalfan in het stadion zichzelf even verliest in de schare waarvan hij op dat moment deel uitmaakt. Vaak genoeg bekruipt me in de kerk ook een tegenovergesteld gevoel. Dan denk ik: wat doe ik hier? Wat is dit voor absurd ritueel? Hoe kan een weldenkend mens dit serieus nemen?

Dan neemt het door het modernistische, wetenschappelijke denken gevormde individu in mij het over en aanschouw ik de dienst als religieuze poppenkast - als buitenstaander. Dat heeft ook met het verloren geloof van mijn kinderjaren te maken. In de kerk van mijn jeugd werd de Bijbel niet alleen gebruikt als Gods Woord, maar ook als bron van historische en wetenschappelijke kennis - iets dat in sommige orthodox-christelijke en evangelische kerken nog altijd gebeurt.

Die manier van denken over en omgang met de Bijbel zit me nog steeds af en toe dwars. Het zit diep in me en oprispingen ervan hinderen me in mijn hernieuwde zoektocht naar God. De twijfel, die toch al groot is, wordt er door verdiept. De Bijbel is voor mij geen kruiswoordpuzzel, waarbij je slechts de vakjes juist hoeft in te vullen om in de hemel te komen. Wie uit de Bijbel precies meent te kunnen opmaken wat Gods bedoelingen zijn en anderen voorschrijft wat ze moeten geloven, plaatst zichzelf volgens mij boven God. Op die manier verwordt God tot een Oude Man met een grijze baard die vanuit de hemel aan de touwtjes trekt.

Met zo'n afstandelijke, 'objectieve' god kan ik niks.

Voor mij is de Bijbel zowel Gods Woord als een verzameling oude teksten, die de weerslag vormen van een bepaalde traditie van godservaringen. Teksten die bovendien een rijke interpretatiegeschiedenis van tweeduizend jaar met zich meedragen. Als gelovige (en ja: ik geloof dat ik geloof) maak je jezelf deelgenoot van die traditie, door de dialoog aan te gaan met die oude teksten. Je gebruikt ze om betekenis te geven aan je leven. Maar geloof vereist ook een onvoorwaardelijke overgave aan "het absurde". Daar ben ik inmiddels wel achter. Om met de filosoof Søren Kierkegaard te spreken: geloof 'is een paradox waarvan geen denken zich meester kan maken, omdat het geloof nu juist daar begint waar het denken ophoudt'.

Intellectuele luiheid

Dat denken is mijn grootste probleem. Aan de ene kant heeft het me bevrijd van het afstandelijke geloof van mijn jeugd en van het wetenschappelijk-atheïstische wereldbeeld. Want filosofisch en historisch is het vrij eenvoudig te beredeneren dat het getuigt van

intellectuele luiheid om religie weg te zetten als achterhaalde onzin, die de moderne mens vooral in de weg zit. Dan ga je bijvoorbeeld voorbij aan het feit dat onze Westerse cultuur - hoe godverlaten ze soms ook lijkt - in haar kernwaarden nog altijd door en door christelijk is. Dat ook humanisme een christelijke uitvinding is.

Maar belangrijker: de weten schappelijke blik op (en omgang met) de werkelijkheid werkt goed in de scheikunde, evolutietheorie, bij autoreparaties en nanotechnologie, maar schiet tekort als het gaat om relaties tussen mensen onderling of de betekenis van ons leven.

Bij geloven gaat het niet om een objectieve maar om een relationele waarheid en dat is iets fundamenteel anders. Het is een waarheid die je geschonken wordt maar die je ook samen met anderen waar moet maken in hoe je je leven leeft. God is voor mij een mysterie dat zowel ver boven ons begrip en ons denken uitstijgt, maar dat wij als mensen door de komst van Jezus Christus ook deelachtig zijn geworden. Want dat is, denk ik, de kern van wat we vieren met kerst: met Jezus' geboorte kwam God in de wereld en werd Hij onze deelgenoot in het aards gewemel. Maar dat niet alleen: door Hem zijn wij mensen ertoe geroepen om - als het lichaam van Jezus Christus - de goddelijke waarheid, het Koninkrijk Gods, de liefde van Christus, of hoe je het ook wilt noemen, mede gestalte te geven.

Dit laatste klinkt in de oren van een modern, seculier mens waarschijnlijk belachelijk. Ik had zelf heel lang niet kunnen denken dat ik ooit nog eens zoiets zou opschrijven.

En als ik nu de woorden in de vorige alinea teruglees, slaat bij mij de twijfel weer toe en krijg ik de neiging de boel maar weer te relativiseren, zoals ik - uit een gevoel van schaamte - ook vaak flauwe grappen maak als ik met mijn vriendin een poging doe hardop te bidden. Taal schiet al te vaak tekort als het gaat om geloof. Vandaar dat dit hele artikel een onbeholpen poging blijft om iets duidelijk te maken dat eigenlijk alleen te ervaren is en dat vooral gedaan moet worden. Denken mag dan bevrijdend werken, het weerhoudt je van volledige overgave en van actie.

Het vervolg van dit artikel treft u aan in de volgende Kerkband (van 19 maart)

Bijbellezen in context:

van eunuch tot kamerheer

(ingebracht door de redactie)

Het is één van de pijnlijke waarheden van de christelijke traditie: Verdeelde kerken lezen de Bijbel op een verdelende manier.

Terwijl ze toch allemaal vinden dat de Bijbel op de ene of andere manier een centrale bron voor het geloof is. Iedereen heeft het wel eens meegemaakt: Hoe een verschillende interpretatie van zo een belangrijke, richtinggevende tekst als de Bijbel voor afstand tussen mensen kan zorgen. In die ervaring schuilt ook een bron van hoop.

Contextueel bijbellezen

Wie anders leest dan iemand anders leert daarvan op z'n minst dat niet iedereen hetzelfde leest of hetzelfde naar een tekst kijkt.

Wat voor de één volstrekt vanzelf spreekt als de kern van een tekst is iets waar iemand anders volledig overheen leest – en omgekeerd. Dat geeft aanleiding om er over na te denken waarom je leest zoals je leest, waarom dingen in een tekst je opvallen of aanspreken. Als dat gebeurt, word je je bewust van je eigen manier van lezen, van alle factoren die een rol spelen. Die zijn heel divers: je geloof, je culturele achtergrond, je biografie, je seksualiteit, je relaties (vrienden, familie, partner, kinderen, etc.), je opleiding en je werk, je hobby's en ga zo maar door. Het verzamelbegrip daarvoor is 'context'. 'Contextuele bijbelinterpretatie' is het soort bijbellezen die dit alles meeneemt.

Hoop

Waarom schuilt daar dan hoop in voor verdeelde kerken en verdeelde Christenen? Om twee redenen: (1) Wie zich ervan bewust wordt dat zij of hij op een bepaalde manier leest vanuit de eigen persoon, realiseert zich onmiddellijk dat dit dus maar één manier van lezen is, namelijk de eigen manier. Iemand anders moet wel anders lezen, simpelweg omdat die andere persoon iemand

anders is. Dat geeft (2) aanleiding om die andere manier van lezen serieus te nemen als een ander perspectief dat misschien een ander inzicht in een tekst geeft.

In ieder geval is het besef van mogelijke andere lezingen van een tekst nodig om uit het isolement van de eigen interpretatie, de eigen eenzijdigheid en ook het eigen gelijk te komen.

Wie de Bijbel alleen leest heeft het gesprek met de ander nodig om te snappen hoe zij of hij nu eigenlijk leest. Door echt helemaal in je eentje te lezen sluit je jezelf op in je eigen eenzijdigheid en doe je uiteindelijk jezelf en ook de Bijbel gewoon tekort.

Ook als je het hartgrondig met iemand anders en haar of zijn interpretatie oneens bent kan het zomaar zijn dat juist die ergernis je wijst op eigen eenzijdigheden, blinde vlekken. Dan is ergernis zelfs een geschenk van die andere lezer aan jezelf.

Goed bijbellezen doe je samen

Bijbellezen maakt lezen in gemeenschap noodzakelijk. Als dat zo is voor individuele personen dan geldt dat ook voor kerken onderling. Met een citaat van de missioloog Max Warren: 'Alleen de hele wereld is groot genoeg om het hele Evangelie te begrijpen.' Kerken hebben elkaar nodig: Door in gescheidenheid van elkaar de Bijbel te lezen doen ze zichzelf, elkaar en de Schrift tekort. De ervaring van de beperktheid van het alleen lezen zorgt voor een nieuwe *drive*, juist omwille van de Bijbel.

Vertalingen naast elkaar lezen

Deze theorie is in de praktijk, zelfs alleen, heel eenvoudig te testen door verschillende bijbelvertalingen naast elkaar te leggen en te vragen welke vertaling wat aan het licht brengt. Dat is een net iets andere vraag dan welke vertaling er gelijk heeft. Iedere vertaling interpreteert en probeert op een verantwoorde manier de betekenis van de tekst van toen naar nu te brengen. Daarbij gaat er soms wat verloren en komt er soms wat aan het licht. Contextualiteit is bij dat alles de bepalende factor.

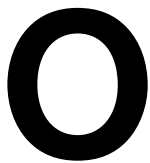
Eunuch of kamerheer?

Om de proef op de som te nemen: Wie komt Filippus in Handelingen 8 vers 27 tegen? Is het een kamerheer (volgens de Bijbel in Gewone Taal, Groot Nieuws Bijbel, de vertaling van het NBG uit 1951 en de Statenvertaling) of een eunuch (Nieuwe Bijbelvertaling, de Willibrordvertalingen van 1978 en 1995 en de Nije Fryske Bibeloersetting)? Welke vertaling laat wat zien?

De eerste weergaven benadrukken de positie van de man, de tweede gebruiken een leenwoord in het Nederlands en benadrukken zo zijn exotische karakter en zijn lichamelijke situatie: ontmand.

Wat gebeurt er als je deze twee vertaalkeuzes met elkaar in gesprek brengt en als het ware in gemeenschap leest?

Dit artikel is geschreven door prof. dr. Peter-Ben Smit, bijzonder hoogleraar aan de Universiteit Utrecht en hoogleraar aan de Vrije Universiteit Amsterdam.

p zoek naar de hel

(ingebracht door de redactie)

Reinier Sonneveld: *(TU kampen)*

“Jezus waarschuwt dat je je leven kunt verpesten. Maar het is niet helemaal duidelijk wanneer je die gevolgen van je levenshouding ondervindt.” In de Gehenna geworpen.

“Een van de Griekse woorden die vroeger vaak met ‘hel’ vertaald werden is bijvoorbeeld γέννα, uit te spreken als Gehenna.

In Matteüs 5: 29 zegt Jezus: Als je rechteroog je op de verkeerde weg brengt, ruk het dan uit en werp het weg. Je kunt immer beter één van je lichaamsdelen verliezen dan dat heel je lichaam in de Gehenna geworpen wordt. Dit was het Hinnomdal, een nogal onzure plaats ten zuiden van Jeruzalem. Ooit werden er kinderoffers gebracht. Later werd het gebruikt als afvalberg, waar ook zwervers te vinden waren. Er brandden regelmatig vuurtjes en de dieren vochten er tandenknarsend met elkaar. Wat bedoelt Jezus, als hij zegt dat je op de verkeerde weg blijft en je leven ‘naar

de Gehenna' gaat? Zoiets als: je maakt vuilnis van jezelf, al tijdens je leven."

Brede en de smalle weg

"Want de brede weg, die velen volgen, en de ruime poort, waar velen door naar binnen gaan, leiden naar de ondergang. Nauw is de poort naar het leven, en smal de weg ernaartoe, en slechts weinigen weten die te vinden.' (Matteüs 7: 13 – 14) Vaak is hier klakkeloos de hel in gelezen. Zo gaat het ook in veel oude plaatjes, maar als je het letterlijk leest, gaat het over 'leven' (smalle weg) tegenover 'ondergang' (brede weg). Als je die Middeleeuwse schilderijen niet in je hoofd had, zou je iets lezen als: het ware leven met God is moeilijk te bereiken, het is veel makkelijker om je leven te vergooien. Jezus zegt ongeveer dat als je de makkelijkste weg kiest en problemen vermijdt, je jezelf dus kapot maakt. En als je dat niet doet, dan leef je pas echt."

"Veel moderne ideeën over de hel zijn veel gedetailleerder dan hoe Jezus erover praat."

Is de hel zonder einde?

"Jezus waarschuwt er dus voor dat je je leven kunt verpesten. Maar het is niet helemaal duidelijk wanneer je die gevolgen van je levenshouding ondervindt. Soms lijkt het vooral voor je dood, dan weer ook na je dood. Ook blijft het onduidelijk hoe lang het duurt. Dat heeft de maken met het Griekse αἰώνιος, uit te spreken als: ajoonios. Dit wordt meestal vertaald met 'eeuwig'. Dat is een uitstekende vertaling: eeuw-ig, eeuw-achtig, oftewel: erg lang. Maar betekent dat ook echt zonder einde?"

Jammeren en knarsetanden

"Sommige woorden die Jezus gebruikt suggereren dat er berouw mogelijk is. Zo heeft hij het over vuur, in de Bijbel meestal een beeld voor loutering. Hij zegt ook dat mensen er 'jammeren en knarsetanden', wat meestal slaat op spijt. Maar nergens is Jezus er expliciet over. Oftewel: veel moderne ideeën over de hel zijn veel gedetailleerder dan hoe Jezus erover praat."

Henk Rothuizen: *"De grootste vraag die ik heb, is eigenlijk een angst. De angst dat ik de genade en liefde van God onderschat."*

Drie visies op de hel

Henk Rothuizen schrijft in zijn boek Exit dat onze kijk op de hel onder andere wordt beïnvloed door ons godsbeeld en persoonlijke ervaringen. Van daaruit zet hij drie visies op een rij:

1. Er is een eeuwigdurende straf voor iedereen die Jezus niet als Verlosser heeft aangenomen.
2. De straf die voor hen die Jezus niet hebben aangenomen, is niet eeuwig. Men wordt na of in de straf vernietigd en houdt simpelweg op te bestaan.
3. Uiteindelijk, na het laatste oordeel, komt iedereen bij God. Alle mensen worden gered.

Rivier van genezing voor de volken

Waar Henk zelf opgroeide met de eerste visie, stelt hij daar kritische vragen bij. "God vraagt ons onze vijanden lief te hebben. Een God die een eeuwige straf uitdeelt, heeft die zijn vijanden lief?" Ook benadrukt Henk het belang van de eerste twee en laatste twee hoofdstukken van de Bijbel. "Dan ga je in de Bijbel niet van zondeval naar een poel van vuur, maar van het prachtige paradijs naar de hemelse stad waarvan de poorten nooit gesloten zullen worden. Inclusief een rivier van genezing die uit de stad zal stromen naar de volken."

"Een God die een eeuwige straf uitdeelt, heeft die zijn vijanden lief?"

Vertrouw op de liefdevolle Vader

Toch twijfelt Henk niet over het bestaan van de hel. "Voor mij is duidelijk dat de hel bestaat. In welke vorm is mij veel minder duidelijk. Het beeld dat men in de middeleeuwen had, geloof ik niet, maar de waarschuwingen van Jezus zijn helder. Of er verzoening mogelijk is na de aardse dood? Dat weet ik niet. Dat is het terrein van de liefdevolle Vader. Een terrein waar wij Hem in dienen te vertrouwen."

Geen zekerheid “We geloven dat Jezus de poorten van de hel heeft ontdaan van hun kracht en dat Hij de sleutels van de hel heeft meegenomen. Maar of dit betekent dat mensen daaruit kunnen komen, of er slechts een loutering plaatsvindt of dat men nadien verdampt? Daarover valt met de Bijbel niets met zekerheid te zeggen.”

Durven leven met vraagtekens “Eenvoudige antwoorden bestaan niet. De grootste vraag die ik heb, is eigenlijk een angst. De angst dat ik de genade en liefde van God onderschat.

Hoe meer ik denk de waarheid in pacht te hebben, hoe verder ik vaak van de waarheid af kom te staan. Maar ik merk ook hoe meer ik deelgenoot wordt van Jezus’ leven, hoe minder behoefte ik heb aan mijn eigen antwoorden. En hoe meer ik met vraagtekens durf te leven, hoe dichterbij de waarheid ik kom te staan.”

C.S. Lewis: “God respecteert tot het uiterste onze keuzes, zelfs als we altijd zonder hem willen zijn.”

C.S. Lewis geloofde in de hel en legde dat zo uit: “God respecteert tot het uiterste de eigen keuzes van mensen, hoeveel pijn hem dat ook doet. Als mensen echt consequent tegen hem kiezen, die zal Hij niemand dwingen bij hem te zijn. Zo gezien is de hel de enige situatie waar God niet is en zich ook niet opdringt. Zoiets staat niet letterlijk in de Bijbel, maar het is wel in lijn met de Bijbel. God is liefde en daarom respecteert Hij onze keuzes, zelfs als we altijd zonder hem willen zijn. Dat is de hel.”

Afscheid nemen van een vertrouwd denken over de hel is spannend. De vraag is ook of het nodig is.

Hoe beïnvloeden deze visies jouw kijk op de hel?

Collectes voor de komende periode:

Februari

5	kerk en onderhoud
12	kerk en sociale proj.
19	kerk en diaconie
26	kerk en onderhoud

Maart

5	kerk en sociale projecten
12	kerk en onderhoud
19	kerk en diaconie
26	kerk en onderhoud

GROET ASYNKRITUS, FLEGON, HERMES,

PATROBAS, HERMAS, EN DE BROEDERS EN ZUSTERS DIE BIJ HEN SAMENKOMEN. Rom 16:14

(ingebracht door Henk de Jong)

Over de groeten waarmee Paulus zijn brief aan de Romeinen afsluit, lees je gemakkelijk heen. Van de meeste personen die genoemd worden kunnen we ons geen enkele voorstelling maken en over de uitspraak van menige naam breken we onze tong. Toch kunnen we met deze groeten volop onze winst doen, bijvoorbeeld voor ons omgaan met de namenlijst van de gemeente.

HANDPALM

Ten eerste valt op dat Paulus erg veel namen noemt, hoewel hij nog nooit in Rome is geweest. Via zijn reizen en van horen zeggen heeft hij de gemeenteleden leren kennen. Dat zegt wellicht iets over Paulus' goede geheugen, maar vooral over zijn oprechte interesse in mensen. Je kunt je van Paulus niet voorstellen dat hij, als hij al jaren lid is van een gemeente, nog moet vragen: Die vrouw die altijd links in het midden zit, wie is dat eigenlijk?

Vervolgens geeft Paulus blijk van warme gevoelens voor de mensen die hij noemt. Het woordje 'geliefde' is niet van de lucht! Hier in is Paulus doorzichtig tot op Christus' liefde. Die heeft onze namen immers in zijn handpalmen gegrift.

Zo mogen wij ook aankijken tegen de namen in de ledenlijst.

Het is een opsomming van Gods beminden.

Die liefde wil Hij overdragen op ons. De namenlijst nodigt uit tot betrokkenheid op en medeleven met elkaar.

HONDENNAAM

Het is ook leerzaam. Uit historisch namenonderzoek blijkt dat de genoemde mensen uit heel verschillende sociale milieus komen. Hij groet mensen uit de Romeinse elite, maar ook slaven. De naam Flegon bijvoorbeeld werd vooral aan honden gegeven, maar ook aan slaven. (Het toppunt van humor in Rome: je slaaf een

hondennaam geven).

Paulus noemt Flegon bij name! Verder groet Paulus zowel mannen als vrouwen en zowel Joden als niet-joden. Iedere naam doet ertoe, iedereen telt mee.

Daar komt nog bij: de gemeente van Rome was divers samengesteld en opmerkelijk multicultureel. Een echte pinkstergemeente dus. Ik wordt daar heel enthousiast van, en ik bid dat de gemiddelde Nederlandse kerk een wat rijker geschakeerde ledenlijst mag krijgen.

Het verdient ook aandacht dat Paulus over de meesten een bijzonderheid vermeldt. Hij spreekt over hun inzet, lijden, offers, inspanning. Hij benoemt wat ze voor hem of anderen betekend hebben. Het is niet onopgemerkt gebleven en wordt hartelijk gewaardeerd! Kortom, niet alleen onze namen, ook onze daden zijn bij God bekend. Je bent gezien -- al heb je soms misschien het gevoel dat anderen over je heen kijken.

PERSPECTIEF

Ten slotte is er een wijds perspectief: Alle gemeenten van Christus laten u groeten! Zo sluit Paulus zijn lijst met groeten af en brengt hij die op katholiek niveau. Geen gemeente bestaat op zichzelf. Iedere gemeente van Christus staat in relatie met andere gemeenten.

Van dat besef getuigt ook menig namenboek.

Want iedere gemeente is een gemeente van Christus.

Zijn naam, de naam aller namen, bindt alle gemeenten en alle leden van de kerk – het lichaam van Christus - in liefde samen, hier en nu, altijd en overal.

Zo geven Paulus' groeten ons enkele mooie eye-openers voor het omgaan met de namenlijst:

Deze namen zijn er niet om te vergeten

Deze namen willen met liefde uitgesproken worden

Iedere naam doet ertoe

Hoe diverser de namen, hoe mooier

Niet alleen onze namen, ook onze daden zijn bij God bekend

De naam aller namen maakt ons één en bindt ons samen,
ver weg of dichtbij.

Jan Mudde. predikant in de NGK

Nederlandse Interkerkelijke Gemeente te Denia.

Wat is de kerk u waard?

Denia, februari 2017.

Beste gemeenteleden, vrienden en bekenden,

December, een maand met een verscheidenheid aan feestdagen, ligt achter ons. Momenten misschien waarin verdriet en eenzaamheid zijn gevoeld, maar ook vreugde, warmte en dankbaarheid. Dan breekt het nieuwe jaar aan met mogelijk nieuwe plannen en goede voornemens.

Als kerkenraad geldt dit zeker ook voor ons.

De kerk is een warme plaats, waar je God en elkaar kunt ontmoeten. Samen kunnen wij ervoor zorgen, dat wij Gods woord in de wereld om ons heen mogen uitdragen.

Wij kunnen hierbij stellen: "De kerk is een waarde, die niet in geld is uit te drukken, maar die zonder geld niet kan bestaan".

Velen hebben onze kerk dit afgelopen jaar weer financieel gesteund.

In de kerkband van september 2016 hebben wij tussentijds toch nog een beroep op u gedaan. Door meerdere oorzaken in het genoemde artikel, zijn onze inkomsten gaan teruglopen.

Onze vraag is nu dan opnieuw: "Doet u weer mee?!"

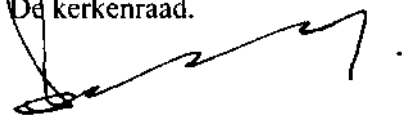
Met uw bijdrage maakt u het mogelijk de belangrijkste missie van de kerk, zoals boven aangegeven, voort te zetten.

Zeer dankbaar zijn wij steeds voor uw ondersteuning!

In 2017 hopen wij samen kerkdiensten, andere bijeenkomsten en activiteiten te mogen hebben en zullen wij, waar nodig, elkaar tot steun zijn!

Wellicht ten overvloede merken wij op dat kerkelijke bijdragen en giften aftrekbaar zijn voor de belastingen, zowel in Nederland als in Spanje, afhankelijk waar u belasting betaalt.

Met een hartelijke groet,
De kerkenraad.

Cor Pors
Voorzitter.

Piet van der Brugge
Penningmeester.

Een felicitatie waard.

Maarten Verboon, bij velen van ons bekend en gewaardeerd, ontving op 31 januari 2017 uit handen van burgemeester Hafkamp het Lidmaatschap in de orde van Oranje-Nassau. Maarten heeft deze Koninklijke onderscheiding meer dan verdiend door zijn inzet als vrijwilliger o.a. bij de Protestante Gemeente Schoorl-Groet-Camperduin, het museum Kranenburgh en Vluchtelingen Werk Nederland. Ook zijn activiteiten bij RTV 80, speelden mee. Namens de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente in Denia, feliciteren wij Maarten van harte met deze verdiende onderscheiding.

Levensbeschouwelijke sites:

www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.statenvertaling.net	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.pkn.nl

Muziekagenda

(Cor Pors)

Vrijdag 24 februari 2017, 19.00 hr

Anna Requena, viool

Rosa Vidal, violoncel

Joan C. Poquet, piano

Grans Trios amb piano

Werken van o.a. W.A. Mozart, F.J. Haydn en R. Schumann

Vrijdag 31 maart 2017, 19.00 hr

Pedro Mercado, piano

Paloma Pérez, piano

Fantasiën op de piano quatre mains

Werken o.a. W.A. Mozart, F.Schubert, F. Chopin en
Rimsky-Korsakov.

Vrijdag 28 april 2017, 19.00 hr

Koor en ensemble de la Rectora

Pepi Lloret, sopraan, Aitana Perelló, sopraan

José Martínez, tenor, Héctor Mañana, tenor

Jaume Morell, directie

Sarsueles i músiques teatrals,

Sel-lecció d'obertures, cors i romances en

la cloenda de l'any Tenor Cortis.

Alle concerten vinden plaats in het teatre-auditori
Centra social, c/ calderón 4, Dénia.

Entree 14 euro, abonnement 42 euro.

Kaarten Konzertfreunde Ilse Kübler. Tel. 965 788 840 of

Aan de kassa op de dag van het concert vanaf 18.00 uur

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

Predikant

In januari en februari dr. Henk Vijver uit Oss.

De Kerkband.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder).

De volgende Kerkband komt (D.v.) 12 maart uit.

Mutaties: Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

De **kerkenraadsvergadering** wordt meestal gehouden medio van elke maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken rond de tiende van de maand.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon: 96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris/red.	Derk Rozema, Javea,	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
1 vacature		

De emailadressen van de kerkenraad vindt u op de website.

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia